

Naši kraji in ljudje

Kongres zdravnikov v Rogaški Slatini

Slovensko zdravniško društvo v Ljubljani obvešča svoje člane o naslednjem: Kongres »Jugoslovenskog lekarskog društva« se bo vršil letos, kakor znano, v Rogaški Slatini in to od 24. do 28. septembra. Člani, ki se hočejo udeležiti kongresa, naj javijo najkasneje do 20. t. m. ravmatelstvu zdravilišča, če pridejo sami, ali pa s familio in naj v tem primeru navedejo točno število rodbinskih članov.

Za prigrasene udeležnike so stanovanja brezplačna. Kdor prispe 23. v Rogaško Slatino, dobi nakazilo za stanovanje na kolo-dvoru, pozneje se dobi nakazila v stanovanjskem uradu zdravilišča. Člani udeležniki dobijo legitimacijo za polovično vožnjo na železnici pri tajniku društva g. dr. O. Hausu, Poljanska cesta št. 16., od 10. do 12. ali od 15. do 17. Karta velja tudi za nazaj, zato jo je treba čuvati. Važne točke dnevnega reda izvedo člani v »Glasilu Zdravniške zbornice za Slovenijo«. Odbor.

Otvoritev novega šolskega poslopja v Šoštanju

Šoštanj, 14. septembra
V nedeljo, 18. t. m. se bo vršila v Šoštanju redka slavnost blagoslovitve in otvoritve novega šolskega poslopja. Za razliko od osnovne šole se je vršil dolgotrajen boj že pred vojno. Po vojni, ko smo dobili Šoštanjanci toli potrebno meščansko šolo, pa je ta boj stopil v odločilni štadij. Ker so vse 3 okoliške, k nam vsolane občine odklanjale kategorično vsak, tudi najmanjši prispevek za ureditev našega šolstva, je — upoštevaje važnost dobro urejenih šol — prevzela vsa bremena za novo poslopje odnosno prizidek na svoje rame mestna občina Šoštanj sama.

Vsa čast in hvala ji! S tem plemečnitim činom je pokazal sedanjí občinski odbor Šoštanjski pod vodstvom g. župana trgovca Franca Vrečka, kako visoko zna ceniti šolstvo in da mu je napredek mladine nad vse pri srcu. Vsi zadevni sklepi so bili storjeni solidarno soglasno od vseh treh, v občinskem odboru zastopanih strank Slovencev, socialistov in Nemcev. Sicer težko — toda rade volje so pristali na prevzetje za Šoštanj ogromnih stroškov, ker se dobro zavedajo, da je v naši mladini, v njeni izobrazbi in vzgoji naša bodočnost! S prizidkom 6 razredov, 2 kabinetov in drugih prizidkov sta dobili osnovna in meščanska šola lastni poslopji, kjer je dovolj lepih in primernih prostorov za oba zavoda. Meščanska šola se je letos lahko razširila v 4 razredno, osnovna šola pa ima 12 razredov, ekskurzendo in otroški vrtec.

Vsa slavnost v nedeljo se bo vršila pri šoli po naslednjem sporodu: služba božja na prostem pri šoli (med mašo poje šolska mladina), blagoslovljenje, nato otvoritev z raznimi govori in deklaracijami. Pričaku-jemo, da bo rodila vzgoja in izobrazba v novih lepih prostorih dobre sadove, ki bodo obilno poplačali požrtvovalno delo in stroške!

Jesen za Akom

Kranjska gora, sredi septembra.
Ongav Matevž iz Rut — koze so mu pred šestdesetimi leti razjedle obraz, da se dedcu ni treba briti niti na stara leta — se menda še ni zasmejal nikoli v življenju. Zasmejal se je prvič šele onega dne, ko sva stala kraj samotnih, molčečih mlinov v Martuljkovem jarku in sem mu povedal, da grem kljub gosti megli gor za Ak in še više in menda čez samo Poldno. Ongav Matevž se je zarežal, da mu je padla čedra iz ust, zasmejal se je, okrenil se je, odprl je zatvornico, da se je penasta voda divje vrgla na leseno kolo — mlin je zaklopotal in Matevž je smuknil v mlin, a se je še dvakrat prav čudno zakrohotal. Mar mi ni bilo njegovega smeha in sem krenil na pešeno strmino, ki se spenja nad Martuljkovim prodom. Vjugasta steza zavije med pečine, dvigne se nad nje in krene naravnost na romantične Martuljkove senožeti, znane pod imenom Jaseni.

Megla je gosta in mirna in vlažen mraz diha mrzlo iz nje. A človek je prepričan, da sto metrov nad to meglo že sijajo sonce z vsa jesensko krasoto, ki je tako čudovita sredi zapuščenega gorskega sveta. Steza je vlažna, mokra drevesa počivajo krog senožeti in se ne zganejo niti za trenutek. Samo s sivih, zobčastih lišajev curlja nevzdržno in sredi samote zazveni tu pa tam v gluho tišino pritažen glas, kakor da je v skalovju pod Rušico zavekal jastreb, ki je v gosti megli izgrešil svoje gnezdo.

Preko Martuljka, divjajočega med spranimi skalami, vodi pot po lesenem mostiču in krene na drugi strani naravnost v strmino. Ves čas šumi na desni strani silni slap, ki se vali po orjaški steni dol z Aka; megla je tod tako težka, da bi jo lahko rezal z nožem. Šumenje in hrumenje podivjanega Martuljka postaja zamolklejšje in se gubi nekje med mrtvo meglo.

Steza zavije v skalovje, ozka je in tesna in zaradi vlage opolzka in sila nevarna. Pošteno je zamarijena in brez vsake udobnosti; skokoma se človek preriva nad nevidnim, z meglo zastrtim prepadom. Seveda, tudi tega nevsčnega kraja je kmalu konec in že zablodijo med mokro rušje, ki je gosto prepreženo s slinastimi, ogabnimi pajčevinami. V treh trenutkih je človek premočen in skoro že nevoljen nase in na gluho meglo, ki se niti zgeniti neče, a kaj šele, da bi se dvignila in bi človek mogel zagledati divjo okolico, ki je v njo zablaj, pa je ne more spoznati. Rušje prestane hipoma in stezo preseka gorski potok, ki melanholično prepeva sredi ozkega proda in teče tod že po ravnam. Nekje v višini se oglašajo čudni, zategnjeni glasovi, sila podobni človeškemu petju, ki prihaja iz neznanih daljav, a ni ubrano, a še manj dosledno in umerjeno.

Tesno ob potoku se vije stezica, megla je tod nemirna, kakor da se hoče vsak hip zasukati. Iz nje veje strupen mraz in tu pa tam že dahne veter sunkoma iz nje. Glasovi v višini postajajo razločnejši in so že silovitji — hipoma završi in zašumi presunljivo nekje pod nebom, ogromni megleni kosmi se zasujejo in prično plesati z divjo naglico. Veter piska in zatuli tu pa tam kakor hripav, gladen volk; megla beži in bela svetloba se usipa od vseh koncev in krajev po prijazni zagorski divjini. Še trije trenutki — z zastrtega neba se posmeje jesensko sonce, tik nad jarkom, za zelenim rušjem se zasveti beli, čisti sneg, ki so ga pred tremi dnevi nasuli tjakaj planinski oblaki. Nad snegom pa zastrme hipoma izza megla silne stene Martuljkovih gor; megla se spenja jadrno ob njih in se gubi kot misel med jasno modrino neba, smejočega se nad silnimi, zasneženimi vrhunci. In še preden človek utegne pomisliti, že je sonce povsod, že se iskré topli žarki med razmetanim skalovjem in po širnih snežiščih, ležečih mirno in zadovoljno pod orjaškimi stenami Poldna in Široke peči.

Steza pa vodi naprej ob vodi, ki pa kmalu presahne med peščenjem in skalovjem, ki so ga navalili na planotico strmi obronki nemirne gore. A tik pod začrnelimi pragovi Poldna izgine tudi steza; človek, ti pa kreni zdaj, kamor te je volja in koder te vodi lastno pričanje. Turist je nevoljen, če mu hipoma zmanjka zaželenje steze, a ne uda se, ker drugače bi ne bil turist, pa si izbere svojo pot in je prepričan, da bo tudi na tej poti dosegel svoj cilj.

Zadnje snežišče je tik nad mano. Ostro se črta sloki vrh Poldna v nebesni modrini, veter žvižga med nemim skalovjem in reze mraz reže skozi obleko do kosti. Sonce se nagiblje k vrhovom koroških gor, ki strme obupno iz valujoče megle. Popoldanske ure teko, a iz dolin megla noče pobegniti. Nasprotno — ko se veter malce poleže, se prične dvigati. Beli povesei že krožijo ob srebrno belih pobočjih Široke peči; zdi se, da so pričela snežišča dihati, zakaj na njih se porajajo drobne, koničaste meglice, ki se sunkoma zaglanjajo v zrak in se goste nad črnimi prepadi. Morje raste iz doline in se že zaganja ob mrtvo rušje tam za Akom — planinska megla prihaja, turistov največji, smrtni strah se plazi v mrzle gore.

Z blazno brzino beži človek po polcih in pragovih navzdol, odkoder je bil prišel. Komaj stopi za Akom na znano stezo, že ga zajame mokra, težka megla, ki valovi nekaj trenutkov silovito okrog njega. Niže doli se pomiri in človek gre skozi njo, kot da bi hodil skozi ogromen grob, ki ga ni nikjer konca in kraja. Oddahne si šele doli kraj samotnih Martuljkovih mlinov in poprosi ongavega Matevža za malo žganjice. Ne, Matevž je slabe volje in velik nered je v njegovem mlinu. Med delom se je bil malo preveč nabral jeraša in je radi tega sam sebi na poti. A tebi čutara ni na poti, pritiskaš jo na usta, ker si ves premražen in zadovoljno poslušaj, kako lepo poje planinski mlin v jesensko meglo — klip-klop... Jos, Vandot.

Prizanašajte živalim!

Neusmiljeno napadanje ptic ob Ljubljani. Brezsrčno trpinčenje živali na ulici.

Ljubljana, 14. septembra
Doigonoge, čopaste čaple so previdne. Le za trenutek se spustijo na visoko drevo in kritično od daleč pogledajo tuloče mestno kopališče, da izginijo zopet v globini Barja. Kovinasto zeleni vodomci, ki se bližajo na solcu kakor dijamant, se nikoli ne ustavijo in švigajo mimo z neverjetno brzino. Najbolj oživljajo zaspano tibo Ljubljano mali ponirki, naše najdrobnejše rabe. Pogumno režejo vodo in zapuščajo za seboj kakor po ravnini potegnjen sled, ko napol letijo, napol plavajo čez reko. Nekateri izmed njih so tako domači, da pridejo vsak dan po drobine.

Ponirki je tako droben, da presneto malo izda v kuhinji. Kljub temu jih zasledujejo lovci. Zadnji so streljali trije gospodje kakor za stavo po ubogi raci. Vesel sem bil, da je niso zadeli. Ah je res potrebno

to streljanje v bližini mesta, kjer je vse polno kopalcev?

Na ulicah, morda ne toliko v centrih mesta, kakor na periferiji mesta, pasantje dnevno opažajo slučaje brezobzirnega trpinčenja živali, ki jih imajo na vesti razni surovi voznički ali gonjači živine. Danes popoldne se je ljudem nudil tak prizor na Tržaški cesti, kjer je mesarski pomočnik Ivan M. tolkel po kravi s težkim kamnom. Udril je po živinčetu kakor za stavo, da bi ga spravil hitreje naprej.

Njegova surovost je naravno dala mimo-idočim povod za ostre proteste. Priklicali so tudi stražnika, ki je posurovelega fanta odvedel s seboj na stražnico. Tamkaj so tudi stehali kamen, s katerim je udrihal po kravi ter ugotovili, da tehta cela 2 kg. Radi svoje surovosti se bo moral surovež zagovarjati pred sodiščem.

Smrt v Zvezdi

Ljubljana, 14. septembra
Nesrečni ljubezni park sredi Ljubljane, poleti vedno zelena in senčnata Zvezda je po najnovejših načrtih baže obsojena na smrt. Koliko je že bilo ljudi ki so pod temi košatimi kostanji presanjali noči! Zdaj, ko je Zvezda sama obsojena na smrt, naj si bo že v bližnji ali poznejši bodočnosti, so pričeli tudi ljudje umirati v njej.

Tam na klopi v srednjem drevoredu, v smeri proti Slovenski Matici, kjer se da najmirneje posedeti, je v minuli noči izdihnil eden izmed nesrečne družine brezposelnih, bivši sobni slikar. 41letni Jože Lipovšek.

Stražnik je že ponoči okrog 1. opazil sedeti na klopi v Zvezdi neznanca. A pustil ga je v miru, misleč, da je pač eden izmed onih bednih, ki nimajo kam položiti trudne glave. Mož je torej obsedel na klopi vso noč šele po 6., ko je prvega zamenjal drugi stražnik, je stopil tja do klopi. Neznavec z obvezanim obrazom je imel glavo naslonjeno na naslonjalo. Videti ga je bilo.

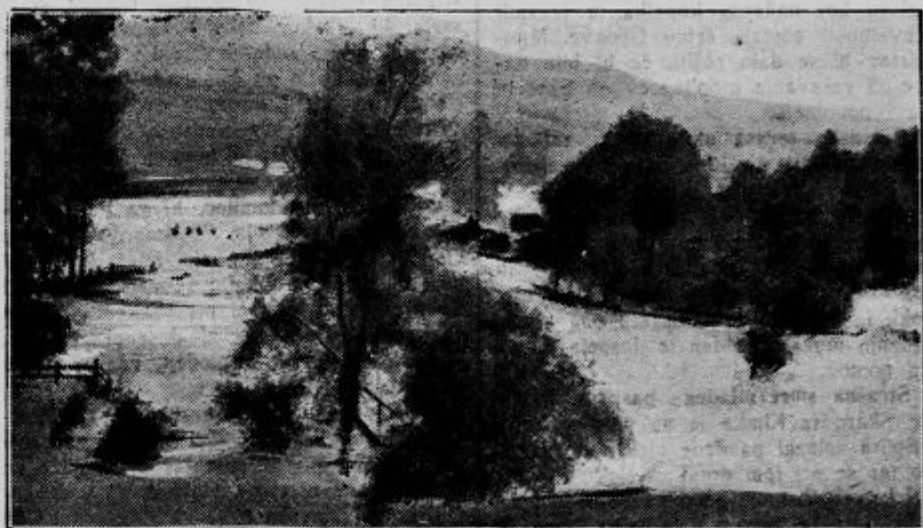
Po povodnji oškodovana Zadrecka dolina

Minula povodenj je poleg gornje Savinjske doline posebno hudo opustošila tudi Zadrecko dolino, to je dolino Drete od Nove Stifte mimo Gornjega grada, Nazarja pri Stiftem mimo Gornjega grada, Bočne, Smartna in Pustega polja do Nazarja pri Mozirju. V noči od nedelje na ponedeljek se je utrgal oblak v bližini Nove Stifte in velikanske vodne mase so se zagnale v dolino, ki je bila polna lesa, pripravljenega za splave. Voda je vidno naraščala in je do jutra dosegla neverjetno višino, ki je ne pomnijo najstarejši ljudje.

Pri Gornjemgradu je voda utrgala tri jezove in odnesla ves les, ki ni bil spravljen daleč stran. Ogromno množino lesa (celi skladi desk) je voda z velikansko silo plavila dalje in podirala jezove in mostove.

Poplava v Zadrecki dolini. Drete je poplavlila vso vas Kropo. Sicer visok most komaj požira vodo.

Narasla Drete je zalila vso dolino. Žmavčeva žaga je bila do polovice pod vodo

Polje pod Staro Loko v ponedeljek 12. t. m. opoldne, ko ga je poplavlila Selška Sora. Njena struga na sliki ni vidna, ker je dalje na levi strani.

kakor bi hladko spal. Stražnik je spečega neznanca stresel za ramo in telo je omahnilo po klopi. Šele sedaj je stražnik z gotovostjo uvidel, da ima pred seboj mrtvega. Obvesti je policijsko direkcijo, nakar je bilo truplo po ugotovitvi identitete in komisijskem ogledu prepeljano v mrtvašnico k St. Kristofu.

Lipovšek je umrl, kakor pravi zdravniška ugotovitev radi otrpnenja srca. Bolehal je dalje časa tudi na drugih boleznih, izmed katerih je bila zanj posebno mučna lupus, ki mu je popolnoma razjedel obraz.

Novomeški dogodki

Pred preprečenjem Justičnega umora? — Več vlomilskih družin na delu.

Novo mesto, 14. septembra
Pred jesensko poroto, ki se prične prihodnji teden pride tudi večkratni morilec Mihič iz Bele Krajine. O njem je poro-

Večkratni morilec Josip Mihič, ki pride 19. t. m. pred novomeško poroto.

čalo »Jutro« že na dolgo in široko, ker je veliko presenečenje so izvedenci v Zagrebnih in zdravniških krogih Mihič bil namreč od ljubljanskih izvedencev spoznan za norca Novomeško državno pravd-

Danes premijeral Popolnoma novo!

Salto mortale

smrtni skok iz kupole orjaškega cir-kusa, veliko dresuro slonov, konjev, levov, tigrov, kamel in kač, zvezano s prekrasno ljubavno dramo, vidite danes v popolnoma novem vefilimu

«Vražji cirkus»

V glavni vlogi znana lepota NOR-MA SHEARER. — Danes ob 4., pol 6., pol 8. in 9. uri. — Telefon 2730. KINO »LJUBLJANSKI DVOR«

ništvo pa se ni zadovoljilo z mnenjem ljubljanskih izvedencev ter je zahtevalo mnenje medicinske fakultete v Zagrebu. Na veliko presenečenje so izvedenci v Zagrebu izjavili, da je Mihič popolnoma normalen in odgovoren za svoja krvava dejanja.

Ker je Mihič brez svojcev, čisto sam, mu je sodišče dodelilo ex offio zagovornika odvetnika dr. Župančiča. Za proces se živo zanimajo vsi novomeški odvetniki in tako se je zgodilo, da je tik pred poroto obravnavo prišlo do senzacionalnega prekreta. Sodišču se je namreč snaj sponte prijavil kot Mihičev zagovornik znan odvetnik dr. Vašič, ki je na podlagi sodnih aktov in raznih drugih proučevanj prišel do zaključka, da je Mihič abnormalen, norec, ter da ni odgovoren za svoja dejanja. Ba je mnenje zagrebških izvedencev sporno. Pri obravnavi se obetajo senzacionalni momenti. Dr. Vašič je trdno prepričan, da bi se z obsodbo morilca Mihiča dogodila velika justična pomota, Mihič pride pred porotnike v ponedeljek.

Drzni vlomi v novomeški okolici še vedno nebejo prenehali. Vrlo naše orožništvo je sicer aretiralo več vlomilcev, toda vedno ponavljajoči se vlomi dokazujejo, da je še vedno vlomilskih družin na prostem.

Izmed vlomov, ki so bili izvršeni v zadnjem času, omenjamo vlom v Pikeljnov trgovino v Bršlino. Vlomilci so poskušali vlomiti tudi pri Ostermanovih istotam, a so bili preprečeni. Vlomljeno je bilo še v Jakovo trgovino v Zagradcu pri Žužemberku, kjer so odpejali mnogo raznega špeceriskega blaga. Pri vlamu v trgovino Lobeta istotam pa zopet niso imeli sreče, ker so jih domači preprečili. Upati je, da bodo tudi tem vlomilcem orožniki kmalu za petami.

Ljubimkanje

(Liebelel)

po znani istoimenski tragediji
ARTURJA SCHNITZLERJA.

v glavni vlogi

EVELIN
EVELIN
EVELIN
EVELIN
EVELIN
EVELIN
HOLT
HOLT
HOLT
HOLT
HOLT
HOLT

EVELIN HOLT

nova nemška tragedija, ki Vam bo ostala v večnem spominu!
Ni očesa, katero se ne bo orosilo nad tragedijo Kristine in diaka Frisca! — Premijera za Jugoslavijo pred čurmi.
Kino »Ljubljanski dvor«

Razkrinkavanje kurdistan-skega princa v beograjski glavnjaci

Aretacija sumljivega kurdistanskega princa Mohameda Emir paše Al Rasida, ki je letošnjo letoje tako lepo prebil na Bledu, je zainteresirala vse policijske direkcije v Evropi. Beograjska policija je dostoj iz raznih evropskih mest prejela številna izvestja o misteriozni osebnosti kurdistanskega princa. Berlinska policija je celo potom radila sporočila, da je bil mož 1. 1925 v Berlinu daktiloskopsiran in da je bil kmalu nato iz Londona izgnan za večne čase, ker se je tam izdajal za princa Zorđeja in zagrešil neko sleparijo. Zagonetnega princa pozna tudi carigradska policija, ker je mož pred tremi leti v Carigradu najel v nekem holetu kar celo nadstropje in izvršil več goljufij. Izgnan je bil iz vse Turčije. Kmalu nato se je pojavil v znamenitem kopališču Biaritzu, kjer je na obali postavil več šotorov ter v originalni indijski nošnji s številnimi odlikovanji sprejemal radovedne posetnike.

Vobče se je zagonetni princ klatil širom cele Evrope in uganjal pustolovščine najširšega stila. Razumljivo je torej, da je aretacija v Beogradu zainteresirala vse policijske direkcije, ki doslej navzlic vsem prizadevanjem niso mogle razkrinkati njegove identitete.

V beograjskem zaporu se čudni princ seveda ne počuti dobro. Tovariši, večnomi sleparsi kvartopirci, mu nagajajo, kolikor le morejo. Jasno, da zapor ne nudi komforta, kakršnega si želi gospod princ. Zatrjuje, da ima denar naložen v Gospodarski banki v Sloveniji, toda banka je že sporočila, da denarja ni.

»Torej pač še ni dospel iz Newyorka!« važno zatrjuje princ. Na vprašanja, zakaj noče ničesar izdati o sebi in svojem življenju, povdarja: »Princ carske krvi se ne bavi s takimi nedostojnostmi kakršnih me obdružujete!«

Medtem, ko zagonetni princ neomazno vzdržuje svojo dostojanstvo v glavnjaci, pa beograjska policija pričakuje najodločilnejša poročila iz policijskih direkcij v Parizu in posebno še v Newyorku, kjer beje živi princjeva žena. Že po dosedanjih ugotovitvah pa ni dvoma, da ima beograjska policija v rokah pustolovca največjega kalibra

Huzarska ljubezen

Velicfilm iz prošlosti Avstrije. — Iščilčno vojaško življenje. — Razkožje in sijaj. — Kokošalna režija. — V glavnih vlogah: Edith Meller, Jakob Tiedke, Georg Alexander.

Predstave danes točno ob:
4., pol 6., pol 8. in 9.

ELITNI KINO MATICA

Iz življenja in sveta

Umrer italijanskega podkonzula v Parizu

Italijanski emigrant prosi za podporo in strelja na konzularnega uradnika, ki mu noče izdati potnega lista. — Podkonzul, zaupnik fašističnega režima, ki je bil že dvakrat v življenjski opasnosti. — Morilec: Sergio di Modugno iz Serignole

V ponedeljek malo pred poldnevom je bil italijanski konzulat v Parizu — kakor smo že poročali med brzojavkami — prizorišče krvave drame, katere ozadje je še vedno nekoliko zagonetno. Okrog 11. ure dopoldne se je javil v uradnih prostorih konzulata neznan moški, star približno 25 let. Neznanka je sprejel konzularno osebje, dva uradnika in strojeopis. Moški je izjavil, da želi govoriti s konzulom v zasebni zadevi. Ke pa je bil konzul zadržan, je storil to mesto njega podkonzul, grof Nardini. Njemu je neznane izjavil, da se želi vrniti v Italijo. Prosil je za potni list. Grof Nardini je izjavil, da nima za izdajo potnega lista dovolila italijanskih oblasti in je zavrnil prošnjo. Ko je neznane le še dalje pritiskal, je poslal grof Nardini konzularnega uradnika v arhiv po listine, ki naj bi izpričale, da je prošnjo povratek v domovino zavrnil. Za časa uradnikove odsotnosti pa se je v podkonzulovi sprejemnici odigrala drama; prosilec je po kratkem besednem dvoboju z Nardinijem potegnil avtomatično pištolo in je dvakrat ustrelil na podkonzula. Prva krogla je zadela grofa v srce, druga v levo roko.

Alarm na konzulatu.

Italijanski konzulat v Parizu stoji v bližini »Invalidov«, kamor se je preselil še nedavno iz ulice de Varenne, kjer je bil prej pod isto streho kot italijansko poslanstvo. Urad vodi generalni konzul baron Pullino, kateremu sta dodeljena kot namestnika dva višja uradnika: podkonzul Ceracchi in grof Nardini. Le-ta je bil star 56 let. Generalni konzul ima svojo sobo v višjem nadstropju, podkonzul pa uradujeta zaradi osebnega stika s strankami nižje v pritličju, kjer so ostali uradni prostori.

Morilec je prišel na konzulat v obleki, ki ga je izdajala za delavca ter takoj zahteval grofa Nardinija. Uradnik Salaurd ga je vprašal po vzroku njegove zahteve. Rekel mu je, da prosi potni list za vrnitev v Italijo ali pa za dovoljenje, da se izseli njegova žena iz Italije k njemu. Ker pa je izseljevanje iz Italije pod fašističnim režimom zavrnilo, je uradnik predstavljal prošnjo podkonzulu, ki je takoj zavzel stališče proti interesom prošlice.

Atentat.

Med časom, ko je izginil Salaurd v konzularni arhiv, da poišče v njem list osebne evidence, v katerem je bila vložena prepoved za izdajanje potnih listov emigrantom in članom njihovih družin, sta se neznane in grof Nardini sporekli. Nenadoma je počil strel. Uradniki so planili pokonci. Kaj se je zgodilo? Detonacija je privabila v sobo vse osebje, ki je videlo, da grof Nardini krvavi iz prsi in da hrope, kakor da je v zadnjih izdihljajih. Neznane je hotel pobegniti, uradniki pa so poklicali na pomoč francoskega stražnika, ki je otepajočega se zločinca vklestil ter ga pozneje v spremstvu tovarišev odvedel na policijski komisariat. Grofa Nardinija je vzel v naročje generalni konzul Pullino, ki je bil medtem obveščen o dogodku; naložil ga je v avtomobil ter ga velel prepeljati v bolnišnico Necker. Tam ga je takoj preiskal zdravnik doktor Paul, ki pa je mogel ugotoviti samo, da je smrt že nastopila in da je vsaka človeška pomoč zaman.

Težavna aretacija.

Vse se je izvršilo tako, nanagroma, da bi bil morilec kmalu ušel zasledovalcem. Konzularno osebje si ni znalo pomagati drugače nego z vpitjem; kričali so vseprek in v splošni zmedji je prišlo nekemu Francozu na misel, da je treba iti po policijo. Morilec je že odprl okno, da bi pobegnil, ko se je v sobi pojavil redar, ki je preprečil njegovo namero. Prijel ga je za roko, toda delinkvent se mu je iztrgal; le en skok še in bil bi zunaj na ulici. Pobeg so preprečili urad-

niki, ki so morilca obkolili ter ga pomagali zvezati. Zločinec je bral z nogami, suval z rokami in grizel na vse strani. Revolver, iz katerega je izstrelil smrtonosne krogle, je vrغل od sebe. Pištola je bila tipa »Berretta«, krogla pa premera 8,5 mm.

V ječi.

Najtežavnejši posel se je začel šele sedaj. Morilca so imeli zvezanega v kotu ter so ga posadili na voz, s katerim so ga prepeljali na policijo. Zastihvanje je bilo zelo dolgotrajno. Zločinec ne le da ni hotel povedati kako se piše in odkod je, ampak je dobil celo živčni napad, da so mu morali dati injekcijo morfija. Pri njem se je našla samo legitimacija s številko 694.825. Fotografija na legitimaciji je bila zmečkana in strgana, podpis izbrisan, vsi podatki pa, ki bi utegnili pokazati njegovo identiteto, so bili zabrisani. Policija dolgo ni mogla ugotoviti, s kom ima opravka.

Pozneje, ko se je zavedel, je morilec podatke zapisal na papir; konzularno osebje ga je namreč tako premlatilo, da je dobil živčni šok, tako da je začasno onemel. Prenesli so ga čez noč v ječo »Santé«, kjer so ga dvignili na noge šele v terek zjutraj ter ga pripeljali pred preiskovalnega sodnika. Temu je sporočil, da se piše Sergio di Modugno, doma iz Serignole, in da živi že tri leta v Parizu kot zidar. V njegovem pariškem stanovanju je oblast zasledila izvod protifašističnega glasila »Libertà«, ki izhaja v Parizu. Na podlagi tega izsledka bi se dalo sklepati, da ima atentat politično ozadje.

Grof Nardini

Ni bil prideljen pariškemu konzulatu samo kot uradnik, ampak kot poseben zaupnik Mussolinijevega režima. Opravljal je politično nadzorovanje italijanskih emigrantov v Parizu. Postopal je s prošnjo nepriznane in odurno. Nedavno je neki tuje oddal proti njemu tri strele v neki trgovini z dragulji. Grof Nardini se je skril in se je rešil. Drugi atentat, ki je bil izvršen zopet s samokresom, se je istotako ponesrečil. Nardini je bil očitno osovražen, ker ni izvrševal konzularnih dolžnosti kot jih predpisuje mednarodno pravo, nego je bil v službi političnega režima ter je po njegovih direktivah ukrepal v svojem področju.

Pogreb na državne stroške.

Zdravnik dr. Paul je raztelesil podkonzulovo truplo ter je izjavil, da je

Mis Mildred Doran,

mlada ameriška letalka, ki je letela iz San Francisca v Honolulu in je našla v Pacifiku smrt.

Anatole France:

Lucifer

Tafi, slikar florentinec in izdelovalec mozaikov, se je zelo bal peklensčkov, posebno ob tistih nočnih urah, ko je dan no zlim močem, da prevladujejo v temi. In Tafi je strah ni bil čisto neutehmeljen, zakaj hudobci so imeli tedaj dovolj povoda, da so sovražili slikarje, ki so jim iztrgali z eno samo podobo več duš, nego jih je mogel kak vrl frater s tridesetimi pridigami. Res je sicer, menih je svojim vernikom, da bi jim vdahnil zdravilne groze, opisoval po najboljših močeh dan srda, ki bo zmrnil svet v prah, kakor pričata David in Sibila. Povzdigoval je glas in trobil si je v roke, da bi posnel angeljsko trobento. Ampak vse to je odnesel prvi vetrič — med tem ko je podoba, naslikana na steno kapele ali samostana in predstavljajoča Jezusa Kristusa, ki je sedel, da sodi žive in mrtve, brez prestanka govorila pogledom grešnikov in jih poboljševala s pomočjo oči. Bil je to čas, ko so večji mojstri v cerkvi Santa Croce v Florenci in na Campo Santo v Pizi slikali skrivnosti pravičnosti božje. Ta dela so bila zasnovana po poročilu, ki ga je nekoč Dante Alighieri, v bogoslovju in cerkvenem pravu velik uče-

njak, v stihih napisal o svojem potovanju v pekel, v vica in v paradiz, kamor je prišel živ po izrednih zaslugah svoje oboževane gospe. Tako je bilo v teh slikarjih vse poučno in resnično in lahko je reči, a čitanje najbolj obširne kronike ne nudj tolikih koristi, kakor če ogleduješ take podobe. In florentinski slikarji so skrbno slikali v senci oranžnih gajev na travi, ki je bila vsa posejana z bleščočimi cveticami, dame in kavaliere, na katere je prežala smrt s ko-so, med tem ko so se ob zvokih lutenj in vijol lepo pomenkovali o ljubezni. Nič ni bilo prikladnejšega, da spreobrne potlene grešnike, ki srkajo pozabljene Boga z ženskih ustnic. Za poboljšanje skupuhov je slikar čisto naravno predložil hudobce, ki vlivajo raztopljeno zlato v usta škofa ali opatice, ki je slabo plačala pri slikarju naročeno delo. Zato so bili zlodej tedaj sovražniki slikarjev in zlasti florentinskih slikarjev, ki so se dvignili s svojim bistrim duhom nad vse ostale. Očitno so jim posebno to, da jih vpodabljajo v ostudnih likih, s ptičjim ali ribjim glavami, s telesom kače in s perotmi netopirja. Njihovo mržnjo naj pojasni Spinellova zgodba. Spinello Spinelli iz Arezza je izhajal iz plemenite rodbine florentinskih izgnancev. Plemenitost njegovega duha

nastopila smrt vsled izkrvavitve. Mussolinijeva vlada je odredila, da se pokopje Nardini na državne stroške. Poincaré, predsednik francoske vlade, je izrazil italijanskemu kabinetu v Rimu svoje obžalovanje nad dogodkom, francoski listi pa so dobili migljaj, naj o stvari ne razpravljajo, ker se utege sicer izcimiti politična in diplomatska afera.

Dvoboj med lažjo in resnico

Pisali smo že o spominih Nelly Grosavescove, ki izhajajo v ponedeljkovi izdaji dunajskega »Montagsblatta«. — Omenili smo tudi, da je dobila avtorica takoj nasprotnico v osebi sestre pokojnega tenorista, ki se oglašja s svojimi pojasnili v drugem dunajskem ponedeljkovem listu »Montag mit dem Sport-Montag«. Olga Grosavescova, ki je sluhateljica filozofije na dunajski univerzi, pobija kar najodločnejše trditve svoje bivše svakinje, kateri očita, da je nje-

nega brata ujela v svoje mreže samo zato, da ga je izkoriščala. Po navedbah Olge Grosavescove se je Nelly ločila od svojega prvega moža majorja Caltuna samo zaradi siromašnih razmer, v katerih je živel.

Major Caltun je imel tako skromne dohodke in tudi tako skromno družabno pozicijo, da ni mogla njegova žena razviti svojih želj po boljšem življenju. Samo to je napotilo Nelly, da je dala slovo svojemu prvemu možu in postala žena tenoristu.

Po poroki z Grosavescom so se Nelly odprla vrata v najvišje družabne kroge. Ker pa je hotela popolnoma obvladati moža, ji ni bilo všeč, da se je tenorist družil z židi, ki so bili Nelly pravi trn v peti. Grosavescu je zaslužil mesečno 80 do 100 milijonov avstrijskih kron. Ves ta denar je redno prejemala njegova žena, ki je merila možu denar po šilingih. Zvečer je brskala po njegovih žepih in če je preveč zapravil, ga je ozmerjala. Preiskovanje žepov se je vršilo zvečer, ko je pevec zaspal. Z denarjem, katerega je odtegnila svojemu možu, je Nelly podpirala očeta in vse svoje sorodnike, katerih je precejšnje število.

Strahovita katastrofa na Japonskem

Iz Tokija prihaja poročilo o poplavi katastrofi, kakršne ne pozna zgodovina japonske dežele. Otok Kišiu, najjužnejši košček ozemlja japonske države je doživel povodenj, ki se ne da popisati z besedami. Voda je dobesedno izbrisala s površine zapadni del otoka z naselbinami in zemljo. Poplava je prišla tako nenadoma, da se niso mogli rešiti ne ljudje ne živina. Valovi so odnesli s seboj prebivalstvo in prebivališča ter sploh vse, kar so zatekli na zemlji.

Človeških žrtev je po dosedanjih nepopolnih cenitvah na tisoče. Izginilo je tudi brez števila ribiških čolnov, ki so hoteli priti ponesrečenem na pomoč. Vse prometne zveze so pretrgane in zelo verjetno je, da v prizadetih krajih sploh ne bo mogoče popraviti ogromne škode. Japonski list »Asahi« poroča, da je samo v naselbinah Akicim prišlo ob življenje 153 ljudi. Žrtve v sosednjih krajih, ki so se gosteje naseljeni, pa so naravnost velike. Na otoku Kamišini je utonilo kakih 1000 oseb. Katastrofa je nastala radi morskega potresa, ki je izvalil naraščanje vode.

Oče s pastorko, mati z zetom

Pred dunajsko poroto se te dni vrši velezanimiva obravnava, ki odpira pogled prav na dno vele mestnega življenja. Pred 23 leti se je seznanil kolar Cozik s svojo poznejšo ženo Marijo. Dve leti sta živela skupaj v dijem zakonu, potem sta se vzela. Poroka je bila konec nezakonite forme tega življenja, pomenila pa je tudi konec obojestranske ljubezni. Cozik se je kmalu naveščil svoje žene. Iskal je utehe in zadoščenja pri drugih ženskah, na katere je Marija kmalu postala ljubosumna. Žena je pripeljala Coziku v zakon tudi svojo nezakonsko hčer, jedro in zdravo dekletce, ki se je bujno razvijalo in ki je s svojo zunanostjo naravnost dražilo očimovo poželenje. Žena je opazila, da je vršel Cozik oko po pastorki. Bala se je posledic in je hčer kmalu omožila z nekim mladeničem.

Leta so tekla in življenje je šlo svojo pot. Cozik se je udal pijači in v oblasti alkohola ni imel več sile, da bi se upiral pohotnim instinktom. Pastorka mu je postala priljubljena, kar Cozikovi ženi ni ostalo prikrto. Zato je sklenila, da se možu in hčeri osveti. Kaj naj stori? Priklenila je nase zeta in tako je nastal iz dveh zakonskih parov v hiši četveroletni nemorale, ki je trajal več let in nad katerim se je zgražalo vse sosedstvo. Oče je živel s pastorko, mati pa z zetom. Vsi so vedeli za obe razmerji.

Obleko iz cunj

bi lahko imenovali nekatere smuške drese, ki smo jih videli lani. Opozarjamo, da je došlo pravo in pregledano švedsko triko blago ki je skoro nepremočljivo. Tvrda Drago Schwab, Ljubljana bo vsakomur izredno poceni do a-lla dres.

Ameriško letalo »Pride of Detroit«, ki je baš v orkanu, ki je spremljal te dogodke, letelo nad razrušenimi kraji, se je le z največjo težavo ubranilo pogina.

Tokio, 14. septembra (pa.) O katastrofi na otoku Kišiu poročajo strahovite podrobnosti. Celot otokje Kumanoto je popolnoma razdejano. Ista usoda je zadela okraj Fukuoka. Porušeni je bilo popolnoma 780 hiš, 2000 pa poplavljenih. Dosedaj je 270 mrtvih. Pogreša se na tisoče ljudi. V mestu Kumanoto je električna centrala uničena, ravno tako plinarne. Tramvajski promet je onemogočen. Listi ne izhajajo. Na obali so se dvignile včeraj zjutraj nenadoma cele gore vode. Prebivalci so se komaj rešili na drevesa.

Tokio, 14. septembra (be.) Pri zadnjem tajfunu se je dvignilo morje, ki je razrušilo mesta Kojuma, Nakamura in Nakajima. Več tisoč oseb je utonilo in na tisoče hiš je porušeno. Več kot 15.000 oseb je ostalo brez strehe. Morje se je dvignilo zaradi podmorskega vulkaničnega izbruha.

toda nihče ni imel poguma, da bi nastopil i proti enemu i proti drugemu. Med obema zakonskima paroma pa so se v nemali česti prepri.

Letošnje pomlad je doseglo napeto razmerje med Cozikom in njegovo ženo svoj višek. Nekega dne, ko se je kolarjeva žena hotela okopati in je bilo vse pripravljeno, da sprejme v kopalnici svojega mladega ljubčka, je Cozik vdrl v separirani prostor in je nezvesto ženo zadavil. Policija ga je aretirala in zaprla in zdaj se bo zagovarjal pred porotnim sodiščem, kjer mu gotovo ne bo ušla zaslužena kazen.

«Sir John Carling»,

ki je 7. t. m. odletel s kapetanom Tullyjem (na levi) in poročnikom Medcalfom iz Harbour Gracea na Novi Fundlandiji v smeri na London, a se je nad Atlantikom ponesrečil in ni upanja, da sta se letalca mogla rešiti.

Sam s seboj je zadovoljen,

ker so mu mišice močne in prožne, a duh živahen in okreten, kar mu omogoča, da izvršuje obilen in uspešen dnevni posel.

OVOMALTINE

je skrivnost tega zavidnega občutka; ona obsega tiste hranive sestavine, ki obnovljajo moč mišičnega in živčnega sistema, ter doprinesejo k vzdržavanju popolnega zdravja.

Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah in boljših delikatesnih trgovinah po Din 18.50 za škatlo. — Zahtevajte brezplačni vzorec, pozivajoč se na ta list od

Dr. A. WANDER d.d. Zagreb

Šaljapinov bajni honorar

Iz Londona poročajo o bajeslovni vsoti, ki jo je zahteval in seveda tudi prejel kralj sodobnih koncertnih pevcev, Rus Fjodor Šaljapin. Napovedal je dva koncerta in za vsak nastop mu bo plačala koncertna agencija, ki je napravila z njim pogodbo, čistih 1250 angleških funtov šterlingov.

1250 angleških funtov šterlingov odgovarja približno 300 tisoč Din našega denarja. Šaljapinove zahteve rastejo z vsakim dnevom. V Ameriki je pel svoje čase za 200 dolarjev. Ko pa je zahteval Caruso, Šaljapinov konkurent tenorskega timbra, še enkrat toliko, je poskočil tudi Šaljapinov apetit po denarju tako neizmerno, da lahko doseže danes, kar in kolikor hoče. Slednjič je prišel tako daleč, da je pritril svoj honorar na 10.000 dolarjev za en sam pevski večer. Šaljapinov koncert traja približno tri ure. Vsako uro torej zasluži umetnik približno stotisoč Din.

